

at der virkelig i Praxis er forekommet og i længere Tid er forekommet saadanne Afvigelser fra Lovgivningens Bestemmelser. i saa Henseende, og vi have endelig troet, at man maaskee dog kunde finde en Udvei, saa at vi have fundet os foranledigede til at tage under Overveielse, om man ikke kunde frembringe en Række af sammenhængende og brugbare Bestemmelser med Hensyn til de Puncter af dette Utsnit, som ved Lovudkastet ere bragte under Forhandling, der virkelig kunde egne sig til at træde istedetfor det Bestaaende. Vi misliksjende iøvrigt ikke de Bæmseligheder, som ogsaa med Hensyn til de af os foreslaaede Bestemmelser ligge deri, at vi ikke have kunnet undertaaste Sagen den fuldstændige Prøvelse, vi maatte ønske en saa vigtig Sag; de af os foreslaaede Bestemmelser fremkomme nu i dette Thing først ved anden Behandling som en Række Ændringsforslag; vi have maattet lade det blive ved at stille Ændringsforslag, naar ikke hele Sagen nødvendigt skulde blive uden Resultat, og vi have maattet undlade at forsøge en udsørlig Motivering skriftligt i selve Betænkningen af vore Ændringsforslag, fordi ellers ogsaa Sagen vilde blive opholdt saalænge, at det ikke var at vente, at et Resultat kunde vindes; og, selv om man her gaaer ind paa vore Ændringsforslag, er det dog et Spørgsmaal, om man paa et andet Sted ved en enkelt Behandling vil slutte sig dertil, hvorefter endnu bliver tilbage Spørgsmaalet om, hvilken Silling den ærede Cultusminister og Regjeringen i det Hele vil indtage til Sagen. Vi have altsaa kun givet efter for Opfordringen til at vise, at det var vort Alvor med Sagen, og at vi vilde gjøre Alt, hvad vi troede efter vor Overbeviisning at kunne gjøre, for at imødesomme det Ønske og den Trang, der er tilstede, medens vi paa ingen Maade ville eller kunne gaae ind paa Lovforlaget, som det er kommet fra det andet Thing, fordi vi troe, at de Bestemmelser, som indeholdes deri, kun ere stikfede til at forstyrre og bringe Uorden i et meget vigtigt og væsentligt Anliggende. Jeg har forstaaet den ærede Formand, som om alene § 1 er under Forhandling?

Formanden: Jeg har ikke deelt Lovforlaget i Utsnit, jeg har derom ikke ansørt Noget;

jeg troede ikke, at der var særlig Anledning til at inddele det i Utsnit, saa meget mere som det Forslag, der er stillet af de 2 ærede Landstingsmænd, er stillet som et samlet Ændringsforslag til alle Paragrapher i Lovforlaget.

Madvig: Saaledes er det rigtignok; vi have ikke været tilfredse med, at en enkelt af de af os foreslaaede Paragrapher gik igjennem; vi antage, at de af os foreslaaede Paragrapher, navnlig de 4 første, udgjøre en samlet Heelhed, der ikke kan stilles, og, siden jeg hører, at den ærede Formand ogsaa har opfattet det saaledes og indrettet Forhandlingen og Afstemningen derefter, skal jeg kortelig søge at motivere vore Forslag.

Formanden: Formanden maatte antage, at det var et samlet Ændringsforslag, fordi det ikke gaaer ud paa, at § 1 i Forslaget skal sættes istedetfor Lovforlagets § 1, § 2 istedetfor Lovforlagets § 2 o. s. v.; derimod er det jo vist nok, at hvad den foreslaaede § 5 angaaer, som kun er stillet af det ene Medlem af Minoriteten, men ikke af det andet, forholder det sig anderledes, men jeg seer ikke, at der kan være Noget til Hinder for, at denne Paragraph sættes under Forhandling i Forbindelse med de øvrige, medens dog den foreslaaede § 5 vil blive Gjenstand for særlig Afstemning, hvorimod de 4 Paragrapher blive at ansee som eet stort heelt Ændringsforslag.

Madvig: Jeg skal da motivere vore Ændringsforslag og deres enkelte Bestanddele. I det Forslag, der er kommet hertil fra det andet Thing, indeholdes i dets 1ste Paragraph den Bestemmelse, at ethvert Barn, som ved Skoleexamen har aflagt Prøver paa god Fremgang efter sin Alder, kan af vedkommende Skolebestyrelse, paa dets Forældres eller Børnes Begjæring, ganske eller tildeels fritages for Skolegang i det paafølgende Halvaar. Jeg troer nu ikke, at man ved nogensomhelst Fortolkning kan faae Andet ud heraf, end at der alene handles om de Børn, der gaae i Skole, og der som Følge deraf hidtil ere forpligtede til at indfinde sig ved Skoleexamen. Der er altsaa ikke i Loven, saaledes som den er kommen til os, nogen Bestemmelse, der gaaer ud paa at udvide Forældres Ret til hjemme selv at sørge for deres Børns Underviisning i